

Danijel Đukić

SINESTETZIJA

Beskrajno lovim, po oblacima tragam
Čuvam se pitanja slepih
Trzam se i gutam ljigavu samoću
Besprekorni ugriz raskrvario je vazduh

Tonovi hrču budeći moj očaj
Vertikalno ležim težeći ka savršenstvu
Ali kloparanje u kičmi muti mi čula
Gluv sam za korake koji pršte na putu
u nestvoreno

Tandrću mi boje pred očima
Bilo podudarnosti grli mi pogled
Zavrnite mi usne školjke
Uzvik plavtnila probušiće mi čulo sluha

NIKADA NEĆU OTIĆI U PARIZ

Nikada neću otići u Pariz!
Zašto da mi u oči ulazi prašina nepostojećeg?
Voleo bih da me grle duše nepoznatih pesnika,
koji nikada ne osetiše svetlosti velegrada.

Nikada neću otići u Pariz!
U tesnoj uličici široke istorije,
osmehujem se dami lakog morala koji teško prodaje.
Tražim reči koje govore o tome da je ovo gde smo mi,
centar sveta.

Nikada neću otići u Pariz!
Plavetnilo mora je ipak nesagledavije od jedne reke.
Plovim očima po njegovoj površini,
dok me golica raskoš zabačenog grada.

Nikada neću otići u Pariz!
Vrhovi njegovih dostignuća,
za mene su samo oronuli opiljci.

PUTANJA BRZE SPOROSTI

Odabrani čovek drži putanju
koja ga vodi smirenom besu.
Trči po svome kavezu za nepokretne.
Brži je i od deteta u punom zamahu.

Njegova sporost, sinonim je za brzinu.
Šokiran, posmatram tu sposobnost,
dok stajah nepokretan na svom kućnom
vidiku.
Gledah tu verivicu od čoveka.

Ja sam puž u ruhu zeca, ubeđujući sebe
da je ruho pravo.
Brz sam jedino u prosipanju tih laži.
Ali kada se sve one izliju, biću suv!

Jedino će istina kliziti.
Samo ona može po suvom to da radi.
Zbog toga je i zovu suvom!
A istina je ta, da sam sporiji i od samog
puža.

UTEHA

Uteha se smireno šeta po mostu grehova.
Vetar pun pomilovanja pirka i zanosi joj pramenove.
Smeje se smrtnicima i raduje se njihovim
zgražavanjima.
Gledaju je sa podozrenjem, nadajući se pozivu na bal
opraštanja.

Oluja je već na pomolu.
Kajanja koja stižu u talasima, remete joj duhovnu tišinu.
Osetivši sve to, brzim koracima prelazi preko mosta,
zaobilaći prepreke.

Uskače u svoju limuzinu.

Zaključana i nedodirljiva za svaki pokušaj zaljublivanja
u nekog kome bi posvetila svoju moć, telo i um.
Ne, brža je od toga!
I mudrija od same pomisli na to.

Ona samo voli da se ponekad prošetala po tom mostu.
Da kaže da je tu i da postoji.
Ali ne želi da protiče ispod njega.

SINOPSIS

Jedan lavež usisava život
Maltretira utopljeni trenutak
Mrdajući kolčići podbadaju prizor
Veseli grabljivac hvata put

Nasukan na kamenim ostacima
Prolazim kroz zaobljen svet
Uguravaju mi mišljenje i ne obraćaju pažnju
na moju ideju

Slikao sam se na najlepšem vidiku
Istorijska znamenitost, prolazni račun
Utucan sad u svom brlogu
Titram za život
Razmekšavam kameno sećanje

Sinopsis za dokumentarnu emisiju
Sinopsis za dugometražni dokumentarni film
Sinopsis za kratkometražni igrani film
Sinopsis za igrani film
Sinopsis za moj život:
igrani, kratkometražni, dugometražni
Ideja je podstakla talenat
Sinopsis za korišćenje talenta
Neka budem raspolučen
Dok se tvoje ime vrti na filmskom platnu

Znam, logika je beskrupulozna
I ne donosi zaključak

Život me umotava u filmsku traku
Ja sam izbledela ideja
Stavite me u arhivu

Da uživam u svom vrhuncu
Da, ostala je neiskorišćena nota
Na trećoj žici
Pređi trzalicom preko nje
Udahni je, i ispusti krik!

Sinopsis za tvoju smrt